

РЕШЕНИЕ

№ 1114

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9308** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Н. С., гражданин на П., [дата на раждане] в Ш., П., срещу Отказ за издаване на виза ISB 19000420V, издаден от завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в И., П.. Изразяват се съображения за неговата материална незаконосъобразност. Претендират се разноски по списък.

Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата.представя писмени бележки.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства:

Жалбоподателят е подал заявление за издаване на виза по чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България. Приложил е към заявлението си доказателства за наличие на средства по банкова сметка, застраховка, доказателства за резервация за двупосочен самолетен билет, доказателства за основаниято и целта на посещението й

- нотариално заверена покана - декларация от нейната снаха /съпруга на сина и/ за частно посещение, договор за наем, декларация за осигуряване на издръжка по време на престоя. Приложен е и документ за платена такса.

В оспорения отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т.23 от ЗЧРБ, а като словесен еквивалент на фактическото основание - „целта и условията на планирания престой, както и намерението на апликанта да напусне страната в разрешения срок не са обосновани”.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК, жалбата е подадена чрез административния орган, издал оспорения акт, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт. Ето защо, същата е допустима.

По същество е основателна, по следните съображения:

В съответствие с чл. 168, ал. 1 от АПК съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от цитирания нормативен акт.

В процесния случай отказът е издаден от консулско длъжностно лице – съветник ,завеждащ консулска служба на Посолството на Република България в И.. По делото са приложени заповеди/л.14-18/ от които се установява, че издателят на отказа е оправомощен да изпълнява в пълен обем функциите на завеждащ консулската служба, включително и има правомощието да подписва формуляр към Приложение № 7 към чл. 34 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н.) за уведомяване и обосновка за отказ за издаване на виза.

При тези обстоятелства, съдът намира, че изискването за компетентност не е нарушено. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, могат да вземат решения за издаване, респ. за отказ за издаване на виза.

Съдът счита, обаче, че оспореният административният акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК. Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. На практика това е изискване за мотивиране на акта, когато той се издава в писмена форма (аргумент от чл. 59, ал. 2 АПК). Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и обстоятелствата, които са обосновавали постановяване на акт с определено съдържание. Същите подпомагат жалбоподателя, за да може той да организира своята защита, както и позволяват проверката, извършвана от съда при надлежно сезиране от страна на засегнатото лице.

В конкретния случай в мотивите на отказа е налице цитиране на правното основание – чл. 10, т. 17 и т.23 от ЗЧРБ. Фактически основания обаче на практика не са посочени. В оспорения отказ е изложено бланкетно изречение, в което декларативно се сочи, че целта и условията на планирания престой не са обосновани, както и намерението на заявителя да напусне страната в рамките на разрешения срок. Първата част от същото на практика е словесно описание на разпоредбата на чл. 10, т. 17 от ЗЧРБ. Защо административният орган е приел, че жалбоподателят не е доказал, при това убедително, целта и условията на своето пътуване, не става ясно. Опит за излагане на конкретни съображения е направен едва в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, където се твърди, че гражданинът на Великобритания реално не пребивава в България. Посочване на съображения за издаване на административен акт едва в хода на оспорването му по съдебен ред, съдът намира за недопустимо, доколкото становището на процесуалния представител не представлява документ, част от административната преписка, с който молителят да се запознае и да организира защитата си.

Не са посочени конкретни доказателства и във връзка с твърдението в оспорения акт, че адресът на пребиваване е „познат“ по повод други заявления за издаване на визи. Следва да се отбележи, че същото е буквален препис на становището на ДАНС, където също отсъства каквато и да е конкретика. От съдържанието на оспорения акт не се установява евентуално съмнение за автентичността или истинността на приложените документи за издаване на виза или относно надеждността на направените от чужденеца изявления. Не се заявява представяне на документ с невярно съдържание или деклариране на неверни данни / с оглед посоченото второ основание за отказ по чл.10 т.23 от ЗЧРБ/. Липсва и конкретика във връзка с изразеното съмнение относно намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Всичко това , в своята съвкупност, води до извод, че административният акт, под формата на изричен писмен отказ да се издаде виза, е издаден при липса на мотиви.

Съдът намира, че административният акт е издаден и при нарушение на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 10 т. 17 от ЗЧРБ въвежда като изискване да се докаже целта на пътуване от страна на лицето, което кандидатства за виза. Това доказване трябва да е достоверно.

Съгласно цитираната норма, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато същият не докаже достоверно целта и условията на планирания престой. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че в административното производство задължение на лицето, подало заявлението за издаване на виза, е да докаже каква е целта и какви са условията на планирания престой, като съответно на това задължение е и правото на компетентния да се произнесе по искането за издаване на виза административен орган, да изиска от съответното лице да представи доказателства, обосноваващи тези обстоятелства. За

доказване на целта на пътуването жалбоподателят е представил следните доказателства: Покана - декларация за частно посещение на чужденец в Република България/л.44/ и декларация за осигуряване на издръжка от страна на нейната снаха /л.47/; удостоверение за сключен брак между сина на апликанта и канещия/л.77/, доказателства за родствени връзки, декларация за адрес и договор за наем/ л.55-57/; платена резервация за полет И. -С. и обратно /л.25-27/;извлечение от банкова сметка

В своята съвкупност, доказателствата, представени в хода на административното производство доказват, че целта на пътуването на Н. С. до Република България е посещение на роднини.

За доказано, с оглед представената декларация за адрес, копие на документ за постоянно пребиваване на канещия, договор за наем на жилище и предвид липсата на доказателства, които да ги опровергават, следва да се приеме и обстоятелството, че е осигурена жилищна площ за чужденеца, в апартамент в [населено място], кв. Л., [улица]. Последното има отношение към доказване на условията на пребиваване от страна на заявителя, което също е обстоятелство, което има значение за правилното прилагане на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ.

Колкото до представената в хода на съдебното производство справка от МВР-Гранична Полиция, съдът констатира, че в същата са изброени дати, на които гражданинът на ЕС И. М. е влизал и излизал в България. Както правилно е посочено в нея обаче, гражданите на ЕС, упражнили правото си на свободно придвижване в съюза, не подлежат на задължителна проверка в системата на МВР, поради което в системата на МВР не се съдържат данни за всички техни пътувания. Ето защо, съдът намира изводът на административния орган въз основа на подобна справка, че канещият не пребивава реално в България, за необоснован.

От постъпилата справка от ДАНС /л.90/ се установява, че не са налице данни жалбоподателят да представлява заплаха за националната сигурност, съгласно чл.10 ал. 1 т.1 от ЗЧРБ.

Както вече бе посочено, от страна на административния орган не предявени изисквания пред заявителя за убедителност на доказването целта на пътуването. Не са посочени и други конкретни фактически основания за отказ за издаване на виза. Последното обстоятелство води до извод, че административният орган не е приложил правилно правната норма. Той е следвало да установи достоверно ли е доказана целта на пътуването и условията на престоя и ако липсва това доказване – едва тогава да приложи диспозицията на правната норма, като откаже да издаде виза за краткосрочно пребиваване на жалбоподателя.

По изложените съображения издаденият отказ се определя като незаконосъобразен.

Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на

закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията на престой на жалбоподателя в България, и да прецени отговарят ли на законовите изисквания. Също така следва да анализира представените по делото писмени доказателства, доказващи целта на пътуването, като съобрази, че с оглед на това, че първоначално посоченият от жалбоподателя период на пребиваване е изтекъл, произнасянето по заявлението за издаване на виза следва да е занапред.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съобразно представения договор за правна защита и квитанция за внесена държавна такса/л.127-132/ в размер на 792 лева / 782 лева –адвокатско възнаграждение и 10 лева –ДТ/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на Н. С., гражданин на П., [дата на раждане] в Ш., П., с паспорт No.AU5420682, издаден на 20.04.2017г. от Паспортна служба на П., валиден до 19.04.2022г. чрез адв. И. К. И. от САК, с адрес за съдебна кореспонденция [населено място] 160б, р-н К. село. [улица]. ет.4 "Адвокатско дружество „Й.. И. и П.", Отказ за издаване на виза ISB 19000420V, издаден от завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в И., П.

ОСЪЖДА Посолство на Република България в И., П. ДА ЗАПЛАТИ на Н. С., гражданин на П., [дата на раждане] в Ш., П., с паспорт No.AU5420682, издаден на 20.04.2017г. от Паспортна служба на П., валиден до 19.04.2022г. чрез адв. И. К. И. от САК, сторените по делото разноски в размер на 792/седемстотин деветдесет и два/ лева.

ИЗПРАЩА преписката на Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], П., чрез дирекция „К. отношения” в Министерството на външните работи за издаването на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховен административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: